

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2017. január 18.*

„Előzetes döntéshozatal — 2003/96/EK irányelv — Az energiatermékek és a villamos energia adóztatása — Adókedvezmények — Tárgyi hatály — A villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjakkal kapcsolatos kedvezmények — 17. cikk — Nagy energiaintenzitású vállalkozások — A kizárólag a feldolgozóágazat ilyen vállalkozásai részére nyújtott kedvezmények — Megengedhetőség”

A C-189/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) a Bírósághoz 2015. április 24-én érkezett, 2015. március 17-i határozatával terjesztett elő az előtte

az **Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia**

és

a **Cassa conguaglio per il settore elettrico, Ministero dello Sviluppo economico,**

a **Ministero dello Sviluppo Economico,**

a **Ministero dell’Economia e delle Finanze,**

az **Autorità per l’energia elettrica e il gas**

között,

a **2M SpA**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: Juhász E. tanácselnök, C. Vajda (előadó) és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: olasz.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia képviseletében G. Pellegrino avvocato,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: A. Vitale és P. Gentili avvocati dello Stato,
- az Európai Bizottság képviseletében K. Herrmann, M. Owsiany-Hornung és F. Tomat, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2016. április 21-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv (HL 2003. L 283., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.) 17. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia [egészségügyi szolgáltatásokat nyújtó és orvosi kutatásokat végző intézet (IRCCS) – Szent Lúcia Alapítvány; a továbbiakban: alapítvány] és a Cassa conguaglio per il settore elettrico (a villamosenergia-szektor elszámolási alapja), a Ministero dello Sviluppo economico (gazdasági és pénzügy-minisztérium, Olaszország), valamint az Autorità per l'energia elettrica e il gas (villamosenergia- és gázhatóság, Olaszország) között annak tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy az illetékes olasz hatóságok megtagadták az olasz villamosenergia-rendszer általános költségeinek (a továbbiakban: villamosenergia-rendszer általános költségei) fedezeteként fizetendő díjakkal kapcsolatos kedvezmények nemzeti rendszerének az alapítvány által való igénybevételét.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2003/96 irányelv (9), (10) és (11) preambulumbekkezdése kimondja:
 - „(9) A tagállamok számára biztosítani kell a nemzeti körülményekhez igazított politikák meghatározásához és végrehajtásához szükséges rugalmasságot.
 - (10) A tagállamok különféle típusú adóztatást kívánnak bevezetni vagy fenntartani az energiatermékekre és a villamos energiára. E célból a tagállamoknak meg kell engedni, hogy a minimum közösségi adómértékeknek úgy feleljenek meg, hogy figyelembe veszik a teljes kivetett adóterhet az összes olyan közvetett adó tekintetében, amelynek alkalmazása mellett döntenek (a hozzáadottérték-adó kivételével).
 - (11) Az energiatermékekre és a villamos energiára vonatkozó, e közösségi adóztatási keretrendszer végrehajtásával kapcsolatos adóügyi intézkedésekről az egyes tagállamoknak kell döntenüik. E tekintetben a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem növelik a teljes adóterhet, ha úgy ítélik meg,

hogy egy ilyen, az adóügyi semlegességre vonatkozó elv megvalósítása hozzájárulhat adórendszereik átszervezéséhez és modernizálásához azáltal, hogy ösztönzi azon magatartást, amely a környezet fokozottabb védelmét és a nagyobb munkaerő-felhasználást segíti elő.”

4 A 2003/96 irányelv 1. cikke előírja:

„A tagállamok ezen irányelvvel összhangban adót állapítanak meg az energiatermékekre és a villamos energiára.”

5 Az említett irányelv 4. cikke értelmében:

„(1) Azon adómértékek, amelyeket a tagállamoknak a 2. cikkben felsorolt energiatermékekre és villamos energiára alkalmaznak, nem lehetnek kisebbek, mint az ezen irányelvben előírt minimum adómértékek.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában »adómérték« a szabadforgalomba bocsátás időpontjában az energiatermékek és a villamos energia mennyiségére közvetlenül vagy közvetetten számított összes közvetett adó (kivéve hozzáadottérték-adó) tekintetében megállapított teljes teher.”

6 Az említett irányelv 8. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„E cikket a következő ipari és kereskedelmi célokra kell alkalmazni:

[...]

b) helyhez kötött motorok;

c) magas- és mélyépítéshez, közművekhez használt műszaki berendezések és gépek;

[...]”

7 Ugyanezen irányelv 11. cikke a következőképpen szól:

„(1) Ezen irányelvben »üzleti felhasználás« olyan, a (2) bekezdésben meghatározott üzleti vállalkozás általi felhasználás, amely bárhol önállóan végez termékértékesítést és szolgáltatásnyújtást, függetlenül attól, hogy milyen célja vagy eredménye van e gazdasági tevékenységeknek.

A gazdasági tevékenységek körébe tartozik a szolgáltatást nyújtó termelők, kereskedők és személyek minden tevékenysége, beleértve a bányászati és mezőgazdasági tevékenységeket és a szabadfoglalkozásúak tevékenységeit is.

[...]

(2) Ezen irányelv tekintetében az üzleti vállalkozást nem lehet kisebbnek tekinteni egy vállalkozás vagy egy jogi személy olyan részénél, amely szervezeti szempontból önálló üzleti vállalkozást testesít meg, azaz olyan jogi személyiséget, amely képes saját eszközeivel működni.

[...]

(4) A tagállamok korlátozhatják az üzleti felhasználás kedvezményes adómértékének alkalmazási körét.”

- 8 A 2003/96 irányelv 17. cikkének (1) bekezdése előírja:

„Feltéve, hogy az ezen irányelvben előírt minimum-adómértékeket átlagosan minden üzleti vállalkozás tekintetében betartják, a tagállamok adókedvezményeket alkalmazhatnak a tüzelési, fűtési vagy a 8. cikk (2) bekezdése b) és c) pontjai szerinti célokra felhasznált energiatermékek és villamos energia fogyasztására a következő esetekben:

a) a nagy energiaintenzitású vállalkozások javára.

»Nagy energiaintenzitású vállalkozás« olyan, a 11. cikk szerinti üzleti vállalkozás, amelynél vagy az energiatermék és a villamos energia beszerzési értéke eléri legalább a termelési érték 3,0%-át, vagy a fizetendő nemzeti energiaadó eléri legalább a hozzáadott érték 0,5%-át. E meghatározás keretében a tagállamok szigorúbb fogalmat is alkalmazhatnak, beleértve az eladási érték, folyamat és ágazat meghatározásait.

[...]”

- 9 Ezen irányelv 26. cikkének (1) és (2) bekezdése kimondja:

„(1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az 5. cikk, a 14. cikk (2) bekezdése, a 15. és 17. cikk szerint hozott intézkedésekről.

(2) Az olyan intézkedések, mint az adómentesség, adókedvezmények, az eltérő adómértékek és az adó-visszatérítések ezen irányelv értelmezésében állami támogatásnak minősülhetnek, és ez esetekben a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése szerint értesíteni kell erről a Bizottságot.

A Bizottság részére ezen irányelv alapján adott tájékoztatás nem mentesíti a tagállamokat a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettség alól.”

- 10 A jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelv (HL 2009. L 9., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 2. kötet, 174. o.) 1. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ezen irányelv általános rendelkezéseket állapít meg a jövedéki adóra vonatkozóan, amely közvetlen vagy közvetett módon az alábbi termékek (a továbbiakban: a jövedéki termékek) fogyasztását terheli:

a) a 2003/96/EK irányelv hatálya alá tartozó energiatermékek és villamos energia;

[...]

(2) A jövedéki termékekre a tagállamok speciális célú egyéb közvetett adókat is kivethetnek, amennyiben azok megfelelnek a jövedéki adó és a hozzáadottérték-adó esetében alkalmazandó, az adóalap meghatározására, az adó kiszámítására, kivetésére és ellenőrzésére vonatkozó közösségi adószabályoknak, nem értve ide a mentességekre vonatkozó rendelkezéseket.”

Az olasz jog

- 11 A 2003/96 irányelvet a 2007. február 2-i decreto legislativo n. 26 (26. sz. törvényerejű rendelet, a GURI 2007. március 22-i, 68. számának rendes melléklete) ültette át a nemzeti jogba.

- 12 A módosításokkal törvénnyé alakított 2012. június 22-i decreto-legge n. 83 (83. sz. törvényrendeletet, a GURI 2012. június 26-i, 147. számának rendes melléklete; a továbbiakban: 83/2012. sz. törvényrendelet) az ország növekedését szolgáló sürgős intézkedések ír elő.
- 13 A 83/2012. sz. törvényrendeletnek „a villamos energiára és az energiatermékekre alkalmazott jövedéki adók rendszerére és a villamosenergia-rendszernek a nagy energiaintenzitású vállalkozásokat terhelő általános költségeire vonatkozó felülvizsgálati kritériumok – Nagy villamosenergia-fogyasztó ipari vállalatokra vonatkozó kedvezményes díjszabások” címet viselő 39. cikke az (1)–(3) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:
- „(1) A gazdasági és pénzügyminiszter a gazdaságfejlesztési miniszterrel közösen a 2003/96 irányelv 17. cikke alapján [...] legkésőbb 2012. december 31-ig a nagy energiaintenzitású vállalkozások meghatározásáról szóló egy vagy több rendeletet alkot, amelyek a fogyasztási minimumszintekkel, illetve az energiaköltségnek a vállalkozás termelési értékére gyakorolt hatásával kapcsolatos feltételeken és követelményeken alapulnak.
- (2) Az (1) bekezdésben említett rendeletek célja ezenfelül a villamos energiára és az üzemanyagként felhasznált energiatermékekre alkalmazott jövedéki adók egyszerűsített és méltányos rendszerének a 2003/96 irányelvben előírt feltételek tiszteletben tartásával való megállapítása [...]; e rendszernek biztosítania kell az adóbevételek fenntartását [...].
- (3) A villamosenergia- és gázhatóság az (1) bekezdésben említett rendeletek elfogadását követő 60 napon belül megállapítja a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak új összegét és azoknak a végső fogyasztók közötti elosztására vonatkozó feltételeket oly módon, hogy figyelembe veszi a nagy energiaintenzitású vállalkozásoknak az (1) bekezdésben említett rendeletekben foglalt meghatározását, és tiszteletben tartja a (2) bekezdés szerinti feltételeket, a gazdaságfejlesztési miniszter által meghatározott iránymutatásoknak megfelelően [...]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 18 Az alapítvány olyan kórházi szolgáltatásokat nyújtó és orvosi kutatásokat végző intézet, amely különösen az egészségügyi szolgáltatási ágazatban folytat tevékenységet. A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint az intézet a 2003/96 irányelv 11. cikke értelmében vett „üzleti vállalkozásnak” minősíthető.
- 19 2014-ben az alapítvány azon aktusok megsemmisítése iránti kérelemmel fordult a Tribunale amministrativo regionale della Lombardia-hoz (lombardiai regionális közigazgatási bíróság, Olaszország), amelyekkel az illetékes hatóságok megtagadták vele szemben a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjakra vonatkozó kedvezmények rendszerének igénybevételét. E bíróság megállapította, hogy az alapítvány keresete a benyújtásának időpontjával kapcsolatos okokból elfogadhatatlan.
- 20 A Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország), amelyhez fellebbezést nyújtottak be, megállapította, hogy az alapítvány keresete elfogadható. Következésképpen érdemben megvizsgálta az ügyet, amely többek között az uniós joggal kapcsolatos kérdéseket vet fel.
- 21 A kérdést előterjesztő bíróság, mivel úgy ítélte meg, hogy az alapeljárásban az EUMSZ 107. cikk és az EUMSZ 108. cikk vonatkozásában felmerült kérdéseket a Bíróság megkeresése nélkül is képes megválaszolni, előzetes döntéshozatal iránti kérelme kizárólag a 2003/96 irányelv 17. cikke (1) bekezdésének értelmezésére irányul.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy a villamosenergia-rendszer általános költségeihez kapcsolódó kedvezmények az e 17. cikk adókedvezményekre vonatkozó (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak-e. E tekintetben kifejti, hogy az említett költségek olyan közérdekű célok finanszírozására szolgálnak, mint a megújuló energiaforrások (A3 összetevő) és az energiahatékonyság (UC7 összetevő) támogatása, a nukleáris biztonság és a területi kompenzációk költségei (A2 és MCT összetevők), az állami vasúttársaságra vonatkozó kedvezményes díjszabások (A4 összetevő), a villamosenergia-ágazatban működő kisvállalkozásoknak nyújtott kompenzációk (UC4 összetevő), a villamosenergia-ágazatban való alkalmazott kutatás támogatása (A5 összetevő), valamint a „villamosenergia-bónusz” biztosítása (As összetevő) és a nagy energiaintenzitású vállalkozásoknak nyújtott kedvezmények (Ae összetevő). Az említett bíróság szerint a villamosenergia-rendszer általános költségei a villamosenergia-fogyasztókat terhelik, és azok a villamosenergia-számlán feltüntetve, részesedésük szerint e fogyasztók – beleértve a vállalkozásokat is – között kerülnek felosztásra.
- 23 Amennyiben a villamosenergia-rendszer általános költségeit adókedvezményeknek kell tekinteni, a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy a 2003/96 irányelv 17. cikkének (1) bekezdése lehetővé teszi-e azon tagállamok számára, amelyek e rendelkezés alapján ilyen kedvezményeket vezetnek be, hogy közérdekű célkitűzések elérése érdekében azokat kizárólag a nemzeti hatóságok által kijelölt ágazatok egyes nagy energiaigényű vállalkozásai részére nyújtják.
- 24 E körülmények között a Consiglio di Stato (Államtanács) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Ténylegesen a [2003/96] irányelv alkalmazási körére vezethető-e vissza az (alapeljárásban felmerülő szabályozáshoz hasonló) olyan nemzeti szabályozás, amely egyfelől az irányelvben foglalt meghatározással összeegyeztethető módon határozza meg a »nagy energiaintenzitású vállalkozás« fogalmát, másfelől az ilyen típusú vállalkozások részére (az energiatermékek és a villamos energia mint olyan adóztatásával kapcsolatos ösztönzők helyett) a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezetéül szolgáló díjakkal kapcsolatos ösztönzőket biztosít?

- 2) Ellentétes-e a[z uniós] joggal és különösen a 2003/[96] irányelv 11. és 17. cikkével az (olasz jogban hatályos és a jelen végzésben leírt szabályozáshoz hasonló) olyan jogi és igazgatási jellegű szabályozás, amely egyfelől az energiatermékeknek (villamos energiának) a hivatkozott 17. cikk szerinti, »nagy energiaintenzitású« vállalkozások által történő fogyasztására vonatkozó kedvezményrendszer bevezetése mellett dönt, másfelől az ilyen kedvezmények igénybevételének lehetőségét kizárólag a feldolgozóiparban tevékenységet végző, »nagy energiaintenzitású« vállalkozások számára biztosítja, és a más termelőágazatokban működő vállalkozások esetén kizárja azt?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdéstről

- 25 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2003/96 irányelv 17. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a nemzeti jog által az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak tekintetében az e rendelkezésben meghatározott nagy energiaintenzitású vállalkozások számára nyújtott kedvezmények az „adókedvezmények” fogalma alá tartoznak.
- 26 Az e kérdésre adandó válasz attól függ, hogy a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak adójelleggel rendelkeznek-e, közelebbről pedig a 2003/96 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése szerinti közvetett adóknak minősülnek-e.
- 27 Ugyanis egyrészt ezen irányelv 17. cikkének (1) bekezdése az energiatermékek és a villamos energia fogyasztásához kapcsolódó adókedvezmények alkalmazását az említett irányelvben előírt minimum adómértékek tiszteletben tartásának rendeli alá. Másrészt a 2003/96 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése úgy határozza meg az „adómérték” fogalmát, mint ezen irányelv alkalmazásában az összes közvetett adó tekintetében megállapított teljes teher.
- 28 Az olasz kormány úgy véli, hogy a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak nem adó-, hanem díjjellegűek, ennél fogva azokat a villamos energia után fizetendő díj díjtételein keresztül fedezik.
- 29 Ugyanakkor emlékeztetni kell arra, hogy valamely adó, díj, illeték vagy hozzájárulás uniós jog szempontjából történő minősítése a Bíróság feladata annak objektív jellemzői alapján, és függetlenül attól, hogy minek minősül a nemzeti jog értelmében (lásd: 2006. december 12-i Test Claimants in the FII Group Litigation ítélet, C-446/04, EU:C:2006:774, 107. pont; 2010. június 24-i P. Ferrero e C. és General Beverage Europe ítélet, C-338/08 és C-339/08, EU:C:2010:364, 25. pont).
- 30 Ennél fogva meg kell vizsgálni a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak objektív jellemzőit.
- 31 Először is meg kell állapítani, hogy amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból következik, a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjakat az olasz jog, pontosabban a 83/2012. sz. törvényrendelet 39. cikkének (3) bekezdése írja elő.
- 32 Ezenkívül a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak minősítése érdekében fontos, hogy kötelezettség álljon fenn e díjak megfizetésére, és hogy e kötelezettség elmulasztása esetén az illetékes hatóságok eljárás alá vonják az adóalanyt, így közvetett adó esetén az ezen összegek megfizetésére jogilag kötelezett adóalany nem szükségszerűen a végső fogyasztó, akire az említett díjakat áthárították (lásd analógia útján a hea vonatkozásában: 2016. január 14-i Bizottság kontra Belgium ítélet, C-163/14, EU:C:2016:4, 44. pont).

- 33 Láthatóan ez a helyzet a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak esetében. Ugyanis az olasz kormány észrevételei alapján úgy tűnik, hogy a villamosenergia-hálózat szolgáltatásait használó jogalanyokkal szemben jogi kötelezettség áll fenn ezen díjaknak a villamosenergia-szektor elszámolási alapja részére történő megfizetésére. Ugyanakkor a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megerősítése, hogy fennáll-e ilyen kötelezettség, valamint e kötelezettség tiszteletben tartásának az illetékes hatóságok által történő ellenőrzése.
- 34 Másodszor, amint az az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból szintén következik, a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak az elosztásra vonatkozó feltételeknek a gazdaságfejlesztési minisztérium 2013. július 24-i iránymutatásai és a villamosenergia- és gázhatóság által 2013 októberében elfogadott határozatok alapján való, az illetékes hatóságok által történő meghatározása szerint nem szükségszerűen a villamosenergia-termelés és -szolgáltatás költségeinek finanszírozására irányulnak, hanem közérdekű célkitűzéseket szolgálnak. E célkitűzések között szerepel a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság támogatása, a nukleáris biztonság és a területi kompenzációk, az állami vasúttársaságra vonatkozó kedvezményes díjszabások, a villamosenergia-ágazatban működő kisvállalkozásoknak nyújtott kompenzációk, a villamosenergia-ágazatban való alkalmazott kutatás támogatása, valamint a „villamosenergia-bónusz” biztosítása és a nagy energiaintenzitású vállalkozásoknak nyújtott kedvezmények.
- 35 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy az a körülmény, hogy a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak nem az általános állami költségvetésbe kerülnek, hanem azokat, amint arra az olasz kormány hivatkozik, a villamosenergia-szektor elszámolási alapjának számlájára fizetik meg, hogy ezen összegeket gazdasági szereplők bizonyos kategóriái tekintetében különleges célokra használják fel, önmagában nem zárhatja ki azt, hogy e díjak az adóztatás kategóriájába tartozzanak (lásd analógia útján: 2010. április 15-i CIBA-ítélet, C-96/08, EU:C:2010:185, 23. pont).
- 36 Harmadszor, ami közelebbről a közvetett adókat illeti, meg kell állapítani, hogy az ilyen adókat tipikusan az értékesített termék vagy nyújtott szolgáltatás végső fogyasztójára hárítják, belefoglalva ezen adókat a részére kiállított számlán szereplő összegbe (lásd ebben az értelemben: 2016. január 14-i Bizottság kontra Belgium ítélet, C-163/14, EU:C:2016:4, 39. pont).
- 37 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a villamosenergia-rendszer általános költségei a villamosenergia-fogyasztókat terhelik, és azok a villamosenergia-számlán feltüntetve, részesedésük szerint e fogyasztók – beleértve a vállalkozásokat is – között kerülnek felosztásra. Ezt a 83/2012. sz. törvényrendelet 39. cikkének (3) bekezdése is megerősíti, amelynek értelmében a fedezetként fizetendő díjakat a végső fogyasztó fizeti meg.
- 38 Ezenkívül úgy tűnik, hogy az említett díjak az elfogyasztott villamos energiához kapcsolódnak, mivel a 2013. április 5-i miniszteri rendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak a villamosenergia-fogyasztással fordított arányban csökkennek.
- 39 Ezen indokok alapján az említett költségek fedezeteként fizetendő díjak nem vethetők össze a 2015. június 4-i Kernkraftwerke Lippe-Ems ítélet (C-5/14, EU:C:2015:354) alapjául szolgáló azon ügyben szóban forgó adóval, amelyben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy ezen adó nem tekinthető úgy sem, mint amelyet a villamos energia szabad forgalomba bocsátásának időpontjában e termék mennyiségére közvetlenül vagy közvetetten számítanak ki a 2003/96 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése értelmében. A Bíróság ugyanis e következtetést az ezen ítélet 62. és 63. pontjában szereplő azon megállapításokra alapította, melyek szerint az említett adót többek között a villamosenergia-termelés érdekében felhasznált hasadóanyag mennyisége alapján számítják ki, és ez a mennyiség nincs közvetlen befolyással a megtermelt villamos energia mennyiségére, így ezen adó beszedhető, anélkül hogy szükségképpen sor kerülne bizonyos mennyiségű villamos energia termelésére, és következésképpen elfogyasztására.

- 40 A fenti megfontolásokra tekintettel, és fenntartva, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia azon ténybeli elemeket és nemzeti jogszabályokat, amelyeken e megfontolások alapulnak, meg kell állapítani, hogy a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak a 2003/96 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének értelmében vett közvetett adónak minősülnek.
- 41 Másrészt, amint azt a Bizottság az írásbeli észrevételeiben megjegyezte, amennyiben a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak közvetett adónak minősülnek, az uniós jog által a villamos energiához hasonló olyan termékek vonatkozásában előírt feltételeket, amelyek, amint az a 2008/118 irányelv 1. cikkének (1) bekezdéséből következik, az ezen irányelv által a jövedéki adóra vonatkozóan megállapított általános rendelkezések hatálya alá tartoznak, tiszteletben kell tartani.
- 42 Pontosabban a villamos energia ezen irányelv 1. cikke (2) bekezdésének megfelelően az említett irányelvben bevezetett jövedéki adótól eltérő közvetett adóztatás tárgyát képezheti, ha ezen adóztatás egyrészt egy vagy több különleges célt követ, és másrészt megfelel a jövedéki adó és a héa esetében alkalmazandó, az adóalap meghatározására, az adó kiszámítására, az adó felszámíthatóságára és ellenőrzésére vonatkozó adószabályoknak, mivel e szabályok nem foglalják magukban a mentességekre vonatkozó rendelkezéseket.
- 43 A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak teljesítik-e ezen feltételeket.
- 44 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2003/96 irányelv 17. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a nemzeti jog által az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak tekintetében a nagy energiaszükségletű vállalkozások számára nyújtott kedvezmények az „adókedvezmények” fogalma alá tartoznak, fenntartva, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia azon ténybeli elemeket és nemzeti jogszabályokat, amelyeken a Bíróság e válasza alapul.

A második kérdéstről

- 45 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2003/96 irányelv 17. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely kizárólag a feldolgozó ágazatba tartozó, az ezen rendelkezés értelmében vett nagy energiaszükségletű vállalkozások javára írja elő a villamosenergia-fogyasztásra vonatkozó adókedvezményeket.
- 46 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból e tekintetben az következik, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás alapján kizárólag a feldolgozó ágazatba tartozó úgynevezett „nagy energiaigényű” vállalkozások részesülnek a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjakra vonatkozó kedvezményekben.
- 47 A 2003/96 irányelv 17. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a tagállamok a villamosenergia-fogyasztásra vonatkozó adókedvezményeket alkalmazhatnak a nagy energiaszükségletű vállalkozások javára, feltéve hogy az ezen irányelvben előírt uniós minimum adómértékeket átlagosan minden üzleti vállalkozás tekintetében betartják.
- 48 E rendelkezés meghatározza továbbá a „nagy energiaszükségletű vállalkozás” fogalmát, e meghatározás keretében pedig pontosítja, hogy a tagállamok szigorúbb fogalmat is alkalmazhatnak, beleértve az eladási érték, folyamat és ágazat meghatározásait.

- 49 Ebből következően az említett rendelkezés szerint a tagállamok a nagy energiaintenzitású vállalkozások javára nyújtott adókedvezmények igénybevételét továbbra is korlátozhatják egy vagy több ipari ágazat vállalkozásaira. Következésképpen ugyanezen rendelkezés nem ellentétes az alapügyben szóban forgó olyan nemzeti szabályozással, amely kizárólag a feldolgozó ágazat részére nyújt a villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjakra vonatkozó kedvezményeket.
- 50 Ezen értelmezést a 2003/96 irányelv által követett célok vizsgálata is alátámasztja. Ugyanis ezen irányelv (9) és (11) preambulumbekzdéséből az következik, hogy ezen irányelv bizonyos mozgásteret hagy a tagállamok számára a nemzeti körülményekhez igazított politikák meghatározásához és végrehajtásához, és hogy az említett irányelv végrehajtása keretében elfogadott intézkedésekről az egyes tagállamoknak kell dönteniük.
- 51 Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy az a körülmény, hogy az alapügyben szóban forgó nemzeti szabályozás, amely egy ipari szektorra korlátozza az adókedvezmény igénybevételét, nem ellentétes a 2003/96 irányelv 17. cikkének (1) bekezdésével, amint az ezen irányelv 26. cikkének (2) bekezdéséből következik, nem érinti annak a kérdésnek az eldöntését, hogy e szabályozás állami támogatásnak minősül-e. Azonban, amint azt a kérdést előterjesztő bíróság kifejezetten jelezte, e kérdés nem képezi a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyát.
- 52 A fenti megfontolásokra tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2003/96 irányelv 17. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely kizárólag a feldolgozóágazatba tartozó, az ezen rendelkezés értelmében vett nagy energiaintenzitású vállalkozások javára írja elő a villamosenergia-fogyasztásra vonatkozó adókedvezményeket.

A költségekről

- 53 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **Az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv 17. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a nemzeti jog által az alapügyben szóban forgóhoz hasonló, az olasz villamosenergia-rendszer általános költségeinek fedezeteként fizetendő díjak tekintetében a nagy energiaintenzitású vállalkozások számára nyújtott kedvezmények az „adókedvezmények” fogalma alá tartoznak, fenntartva, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia azon ténybeli elemeket és nemzeti jogszabályokat, amelyekre a Bíróság e válasza alapul.**
- 2) **A 2003/96 irányelv 17. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely kizárólag a feldolgozóágazatba tartozó, az ezen rendelkezés értelmében vett nagy energiaintenzitású vállalkozások javára írja elő a villamosenergia-fogyasztásra vonatkozó adókedvezményeket.**

Aláírások